

РЕШЕНИЕ

№ 2217

гр. София, 02.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ГО I-18 СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: П. В. Боснешки

при участието на секретаря Надежда Св. Масова
като разгледа докладваното от П. В. Боснешки Гражданско дело №
20221100104429 по описа за 2022 година

Производството е образувано въз основа на искова молба, подадена от П. З. П., с ЕГН: *****, постоянен и настоящ адрес - Село Рударци, Община Перник, ул.***** и съдебен адрес гр.Перник, ул.*****, офис ***** чрез адв. М. Г., срещу И. К. И., с ЕГН:*****, постоянен и настоящ адрес - гр.София, ул.*****; с която по реда на чл.422, вр.чл.415, вр. чл.417 ГПК, са предявени обективно съединени иски с правно основание чл.79, ал.1, пр.1 ЗЗД, вр.чл.535 ТЗ, вр. чл.86 ЗЗД, с които се иска да бъде признато за установено, че ответникът дължи на ищеца сумата от 30 000лв./тридесет хиляди/лева, представляваща неплатена главница по Запис на заповед от 24.08.2020г., ведно със законната лихва за забава върху главницата, считано от датата на заявлението за издаване на Заповедта за незабавно изпълнение -22.02.2022г до окончателното плащане на сумата, за които суми са издадени Заповед за незабавно изпълнение п о чл.417 №6322/04.03.2022г. и Изпълнителен лист №3998/04.03.2022г. по ч.гр.д.№9414/2022г. на СРС.

В законоустановения срок е постъпил отговор на исковата молба, с който ответникът е изразил становище, че исковите следва да бъдат отхвърлени като неоснователни и недоказани. Твърди се, че процесния запис на заповед не е редовен от външна страна и не удостоверява подлежащо на изпълнение вземане срещу длъжника. В съдържанието на записа на заповед на ръка и с различна по цвят химикална паста са изписани имената на издателя, данните по лична карта, адреса, падежа на задължението, дата на издаване и място на издаване. Т.е. може да се направи обосновано предположение, че изписването на текста в записа на заповед не е извършено по едно и също време и от едно и също лице.

Твърди се, че представеният по делото запис на заповед от 24.08.2020г. не е издаден

на посочената в него дата. Оспорва истинността на представеният по делото запис на заповед от 24.08.2020г. Процесният запис на заповед е неавтентичен, тъй като не е подписан от ответника. Процесният запис на заповед е нищожен поради липса на съгласие за подписването му. Между страните никога и по никакъв начин не е постигано съгласие за уреждане на каквито и да било техни взаимоотношения чрез издаване на запис на заповед. Ответникът не се е задължавала да заплаща на П. П. никаква сума по запис на заповед. Никога между тях не е обсъждан въпроса за сключване на менителнично задължение.

Оспорва изцяло предявения иск за присъждане на законната лихва за забава върху главницата, считано от 22.02.2022г. В подаденото от ищеца по реда на чл. 417 ГПК заявление за издаване на заповед за незабавно изпълнение от 22.02.2022г., няма направено искане за присъждане на законна лихва за забава върху главницата. Съдът се е произнесъл по непредявено искане. Поради това се иска обезсилване на заповедта в тази и част.

След като прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 ГПК, Софийски градски съд приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта:

По реда на чл.422, вр.чл.415, вр. чл.417 ГПК, са предявени обективно съединени иски с правно основание чл.79, ал.1, пр.1 ЗЗД, вр.чл.535 ТЗ, вр. чл.86 ЗЗД, с които се иска да бъде признато за установено, че ответникът дължи на ищеца суми, за които са издадени Заповед за незабавно изпълнение по чл.417 №6322/04.03.2022г. и Изпълнителен лист №3998/04.03.2022г. по ч.гр.д.№9414/2022г. на СРС, поради което и съдът намира, че производството е допустимо.

Съдът намира за неоснователно възражението на ответника, че ищецът не е направил искане за присъждане на законна лихва за забава върху главницата с процесното заявление, като съдът се е произнесъл по непредявено искане. Видно от заявлението ищецът е използвал бланка с предварително разпечатан текст, в която се съдържа искане за присъждане на законната лихва върху главницата. Действително същото не е изписано с химикал, както другата част от заявлението, но това не го опорочава. Настоящият състав на съда също както заповедния съд намира, че има валидно изявление на ищеца за присъждане на законна лихва.

По основателността:

Видно от Запис на заповед от 24.08.2020г. ответникът безусловно и неотменимо се е задължил да плати на ищеца сумата от 30 000лв. /тридесет хиляди/лева на датата на падежа, а именно 31.01.2021г.

Видно от заключението по съдебно- почерковата експертиза на в.л.С. Ц., неоспорено от страните, оригиналът на Запис на заповед от 24.08.2020г. се намира на л. 12 от гр.д. 9414/2022г. на 138 състав при СРС, приложено в кориците на настоящото дело. Същият представлява текст, набран на компютър и отпечатан от едната страна на бял лист, формат А4. На съответните места със синя химикална паста са изписани ръкописни текстове и са положени подписи.

Видно от същата експертиза ръкописните текстове "И. К. И. *****" и "София, гр. София, ул. "Искърски пролом" 16 31.01.2021 г. 24.08.2020 г. бул "*****" 2А"и

подписите, положени в мястото за „Издател:“ и след имената "И. К. И." в Запис на заповед от 24.08.2020 г., с която И. К. И., ЕГН *****, се задължава да плати на П. З. П., сумата от 30 000 лв., с дата на падеж: 31.01.2021 г. - обекти на експертизата, са изпълнени от едно и също лице, а именно ответника И. К. И..

Подписите, положени в мястото за „Издател:“ и след имената "И. К. И." в Запис на заповед от 24.08.2020 г., с която И. К. И., ЕГН *****, се задължава да плати на П. З. П., сумата от 30 000 лв., с дата на падеж: 31.01.2021 г. - обекти на експертизата, са изпълнени със сини на цвят химикални пасти и са положени върху документа - обект.

Ръкописно изписаните буквени и цифрови текстове "И. К. И. *****
***** София гр. Софи.", са изписани със сходна химикална паста. Ръкописните текстове "я, ул. Искърски пролом 16 31.01.2021 г. бул. "***** И. К. И." и подписите, положени в мястото за „Издател:“ и след имената "И. К. И.", са изписани със сходна химикална паста, различна от първата.

От проведеното разделно и сравнително изследване на почерка, отразен поотделно в подписите - обекти на изследването, в тяхната вариантност и вариационни графични форми вещото лице е констатирало устойчивост на писмено- двигателния навик на лицето. Установи се съвкупност от съвпадения в степента на обработеност, по темп и координация на движенията, степента на свързаност, преобладаваща посока, формата и относителното разположение на движенията при изпълнението на отделните структурни елементи и части. Те образуват идентификационна съвкупност, даваща основание за извода, че подписите - обекти, отразяват личностния писмено-двигателен навик на едно и също лице и това е ответника по делото.

Съгласно постоянната съдебна практика записът на заповед е абстрактна сделка и за разлика от каузалната сделка не съдържа основание с оглед действителността му. Независимо от това обаче абстрактният характер на записа на заповед не бива да се абсолютизира, тъй като същият се издава заради конкретни отношения между издателя и лицето, в чиято полза се поема задължението за заплащане на определена сума. При възникнал между страните спор, всяка от тях следва да докаже твърдените от нея факти и обстоятелства, от които извлича изгодни за себе си правни последици. След проверка на формалната страна на записа на заповед съдът по същество трябва да провери фактите и обстоятелствата, свързани с изпълнението или неизпълнението на задълженията по каузалната сделка, респективно за съществуването или не на вземането.

В настоящия случай съдът намира, че процесния запис на заповед от 24.08.2020г. съдържа всички реквизити, изискуеми се от разпоредбата на чл.535 ТЗ, а именно: наименованието “запис на заповед” в текста на документа, безусловно обещание да се плати определена сума пари, падеж, място на плащането, името на лицето, на което се дължи плащане, дата и място на издаването и подпис на издателя. Поради това и съдът го намира за редовна от формална страна ценна книга, с която ответникът е поел обещанието да плати на ищеца сумата от 30 000 лева.

В настоящия случай е безспорно установено, че процесния запис на заповед е изпълнен върху текст, предварително набран на компютър и отпечатан от едната страна на бял лист, формат А4. На съответните места със синя химикална паста са изписани ръкописни текстове и са положени подписи от ответника. Предвид гореизложеното съдът

намира, че безспорно процесният запис на заповед е издаден от ответника.

В закона няма изискване текстът на записа на заповед да бъде изписан от едно и също лице, т. е. няма забрана реквизити по чл.535 ТЗ да бъдат попълнени от различни лица, поради което само на това основание ценната книга не може да бъде порочна. Няма и забрана за използване на предварително попълнен текст, като само част от текста е изписан ръкописно от издателя не менителничния ефект.

Предвид гореизложеното съдът намира, че процесният запис на заповед е редовна от формална страна ценна книга, с която ответникът е поел обещанието да плати на ищеца сумата от 30000лв., поради което и искът следва да бъде уважен като основателен.

Допълнителен аргумент за горепосочения извод на съда може да бъде извлечен и от разпоредбата на чл.464 ТЗ, съгласно която ако непопълнена при издаването менителница бъде попълнена несъобразно с уговореното, неспазването на уговореното не може да се противопостави на приносителя, освен ако е придобил менителницата недобросъвестно или при груба небрежност. По аргумент от чл.464, във вр. с чл.537 ТЗ, при издаден от ответника бланков запис на заповед издателят не може да противопостави на поемателя възражение срещу несъобразно попълнен запис на заповед.

Съдът намира за неоснователно и друго възражение на ответника, че процесният запис на заповед няма основание за издаването му. Съгласно постоянната съдебна практика записът на заповед е абстрактна сделка, като няма основание за издаването му. Липсата на основание не е основание за нищожност на записа на заповед.

Предвид гореизложеното съдът намира, че следва да уважи иска като основателен. На основание чл.86 ЗЗД се дължи и законната лихва върху главницата считано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение- 22.02.2022г. до окончателното изплащане на сумата.

По разноските:

Съгласно Тълкувателно решение №4/2013г. на ОСГКТ с решението по установителния иск съдът присъжда направените разноски както в заповедното, така и в исковото производство.

Ищецът е доказал разноски в общ размер на 2700лв., от които сумата от 1200лв. за държавна такса за заповедното и исковото производства и сумата от 1500лв. за адвокатско възнаграждение в исковото производство, които и следва да му бъдат присъдени.

Предвид гореизложеното съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, по искове предявени по реда на чл.422, вр.чл.415, вр. чл.417 ГПК, от П. З. П., с ЕГН: *****, постоянен и настоящ адрес – с. Рударци, Община Перник, ул."***** и съдебен адрес гр.Перник, ул."*****, офис ***** чрез адв. М. Г., срещу И. К. И., с ЕГН:*****, постоянен и настоящ адрес - гр.София, ул."*****; че ответникът дължи на ищеца, на основание чл.79, ал.1, пр.1 ЗЗД, вр.чл.535 ТЗ, вр. чл.86 ЗЗД, сумата от 30 000лв. /тридесет хиляди/лева, представляваща неплатена главница по Запис на заповед от 24.08.2020г., ведно със законната лихва за забава върху

главницата, считано от датата на заявлението за издаване на Заповедта за незабавно изпълнение -22.02.2022г. до окончателното плащане на сумата, за които суми са издадени Заповед за незабавно изпълнение по чл.417 №6322/04.03.2022г. и Изпълнителен лист №3998/04.03.2022г. по ч.гр.д.№9414/2022г. на СРС

ОСЪЖДА И. К. И., с ЕГН:*****, постоянен и настоящ адрес - гр.София, ул."****", да заплати на П. З. П., с ЕГН: *****, постоянен и настоящ адрес – с. Рударци, Община Перник, ул."***** и съдебен адрес гр.Перник, ул."***** , офис ***** чрез адв. М. Г., сумата от 2700лв., представляваща направени разноси, от които сумата от 1200лв. за държавна такса за заповедното и исковото производство и сумата от 1500лв. за адвокатско възнаграждение в исковото производство.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Апелативен съд- гр.София в двуседмичен срок от връчване на препис от решението на страните.

СЛЕД влизане на решението в сила, ч.гр.д.№9414/2022г. на СРС да бъде върнато на съответния състав на СРС, като към делото се приложи и препис от настоящето решение.

Съдия при Софийски градски съд: _____